

Плѣвентски Извѣстия

„Свѣтлината е най-голямата носителка на прогреса, тамъ гдѣто тя владѣй, мрака нѣмѣй“.

СЕДМИЧЕНЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЪ.

„Тамъ гдѣто оралата сж свѣтливи, а блитъ ржидиви и на-рода и и частливи“.

В. „Плѣвентски Извѣстия“
ИЗЛИЗА ВСЪКА НЕДѢЛЯ.

Цѣна на вѣстника:

За година 5 лева, (50 броя) 6 м. 3 л. (25 броя), а за странство се прибавятъ пощенскитѣ разноси.

Единъ брой 10 стотинки.

Всичко

Що се отнася до вѣстника се адресира:
Редакция на в. „Плѣвентски Извѣстия“ въ
гр. Плѣвентъ.

Неплатени писма не се приематъ. Ръко-
писи назадъ не се връщатъ.

За с. аща:

По 10 стоти. 1-ва страница, по
3 ст. за IV-та, а гласникътъ, по особено
споразумение.

Единъ брой 10 стотинки

ПЕЧАТНИЦА „НАДЕЖДА“

на

КАРАБЕЛЕВЪ, КАРАИВАНОВЪ & ИГНАТЕВЪ

Извѣстятъ на почитаемиѣ си клиенти, че имъ пристигна чистъ бѣлъ сунгеръ за изтриване. Сжщо и отъ обикновения за цинкографий и пр.

ЦѢНИ ДОСТА НАМАЛЕНИ.

1—5

Още 4 броя и вѣстника ни ще встъпи въ II-та си година. обаче, повечето отъ почитаемитѣ ни г. г. абонати, не сж ни изплатили абонаментната стойностъ, съ което не ще съмнение ни турятъ въ голѣмо затруднение за редовното излизане на вѣстника. Нека се знай, че ний не разчитаме на други никакви материални сръдства, освѣнъ на абонаментитѣ си. Като се има това прѣдъ видъ, ний върваме, че всички г. г. абонати при които се представи администратора ни г. Никола Хр. Кожухаровъ, който ще излѣзе по събирането на абонамента отъ 10 т. м., ще му се издължи редовно, а тои сръщу всѣка получена отъ него сума ще издава редовно подписана разписка. Той е на товаренъ и съ записването нови абонати за вѣстники ни за презъ II-та година, та тѣзи които би пожелали да го получаватъ нѣма освѣнъ да си внесатъ нему абонаментната стойностъ и се запишатъ на ново за абонати. Всички търки сж взети за въстранното подобрѣние на вѣстника и редовното му излизане е гарантирано, така щото нека никой се не бои, а да има пълно довѣрие и прѣдава всичко относяще се до вѣстника на администратора ни.

Отъ Редакцията.

ПРОДАВА СЕ елегантенъ и малко употребяванъ велосипедъ, съ свободна-бѣгна глава на, никелировани двойни каплети и пр.

Цѣна износна
За споразумение въ редакцията.

Т. М. КОЖУХАРОВЪ
(Просбописецъ)

Извѣсттва, че писалището му се помѣщава въ кантората на д-вото „Изворъ“—задъ държавното контролорство, въ единъ отъ дюкянитѣ на Д. Константиновъ.

БИВШЪ УЧИТЕЛЪ СЕГА СТУДЕНТЪ приема да подготвяла ученици отъ отдѣленията и класоветѣ сръщу скромно възнаграждение.

Споразумение—редакцията.
1—2

Д-ръ В. Поповъ
(Хирургъ)

Приема за прѣглеждане болни, ежедневно отъ 1—4 часа послѣ обѣдъ, въ кжщата на Илийчо Трифоновъ, бивше жилище на Д-ръ П. Ив. Стояновъ.

5—10

Плѣвентъ, 10 Юлий 1905 г.

Както се вижда, много очаквания отъ неприятелитѣ на славянството скорошенъ миръ и то миръ позоренъ и унижающъ достоинството на Освободителката ни — Велика Русия, което тя заема като всѣвъсѣка военна сила, нѣма и неможе да бжде склученъ до тогава, до когато дѣйствиата на далечния воененъ театръ не взематъ побѣдоносенъ за Русия характеръ надъ неприятеля.

Въ полза на това ни сѣждане, говоратъ и идатъ да ни подкрѣпятъ послѣднитѣ телеграфически извѣстия отъ Петербургъ, които донасятъ извѣстието че е заповѣдано официално реквизиция на военни въоръжати оръжия Москва, Вилна и Одесса и че мобелизацията въ Московската губерния е станала доста тихо, тѣй че прѣдъ видъ извънредния наплевъ на резервисти, голѣмо число отъ тѣхъ сж биле освобождени особно оръжия, които сж бацили на повече отъ 4 дѣца.

Това може да показва всичко друго, но не че единъ скорошенъ миръ ще бжде поисканъ отъ Русия, както това се иска на неприятелитѣ ѝ — ония държави, по диктовката и сѣвѣтитѣ на които Япония биде увлѣчена въ гигантската война.

Това показва още, че силитѣ и сръдствата на които Русия дължи величието си, освѣнъ гдѣто не сж изчерпени, но напротивъ, ония сили и сръдства на които тя единствено разчита, въпрѣки изкуственитѣ вътрѣшни вълнения, не сж още даже нито покжтвани, и че Великия сѣвѣренъ колосъ, може още дълго врѣме да продължава тая война до когато излѣзне побѣдителъ. Несравнено, много по-слабата Япония трѣбваше да има това прѣдъ видъ още когато се рѣши да обяви войната и да знае, че ще има работа съ много по-силенъ отъ нея неприятелъ, който тѣй лесно не ще привие вратъ и да склучи единъ позоренъ миръ. Въпрѣки лошитѣ условия въ които освободителката ни е заставена да води тая война, ние не губимъ още надеждата, че рано или къ-

сно побѣдата ще ѝ се усмихне. Това е върваме желанието освѣнъ на Българския народъ, но и на цѣлото славянство изобщо и не ще бжде много далече деня, въ когото ще бждемъ изненадани отъ извѣстието за побѣдитѣ, които тя ще нанесе надъ коварния врагъ и ще излѣзне съ подобающето достоинство отъ войната въ която е увлечена. Не е лесна и отъ всѣка държава изпълнима задача, да се води война на такова едно далечно разстояние и да се прѣнасятъ войници, амуниции и всичко що е нужно за войната, на едно разстояние отъ 10 хиляди километра сръщу единъ противникъ на когото военната база не е по далече отъ 200 — 300 километра. Вѣрно е, че друга, която и да би била отъ Европейскитѣ държави, едва ли би се удържала и толкова до сега, а отдавна би се примирила и би склонила на единъ миръ, при каквато и да би било цѣна. Досегашнитѣ побѣди на Япония, съ които неприятелитѣ на славянството проглушиха свѣта, и които винаги сж разгласявани съ голѣмо прѣувеличение въ полза на послѣдната, не се дължатъ толкова въ качествено прѣвъзходство и бойната стойностъ на Японския войникъ, отъ колкото на численното ѝ прѣвъзходство. Обсадата на Портъ-Артуръ, прѣминаването на р. Ляоянгъ, сражението подъ Мукденъ и завземането на тоя послѣдния градъ сж факти, които доста краснорѣчиво говорятъ въ полза на това, че нито въ едно отъ досегашнитѣ сражения, за числено прѣвъзходство или поне равенство въ силитѣ между воюющитѣ страни и дума не може да става. Винаги прѣвъзходството по численностъ е било на страна на Японцитѣ и съмнение не иска, че при такава обстановка на силитѣ на воюющитѣ страни, особено въ днешно врѣме, при усъвършенствуваното модерно оръжие, побѣдата е несъмнена за страната която има това прѣвмущество. Ако до сега Русия не е могла да се радва на едно поне числено равенство въ силитѣ си съ неприятеля, това не ще да рече още че и за въ бждеще работитѣ ще вървятъ по сжщия пътъ. Не, отъ при-

готовленията които тръскаво се развиват въ последно време, може смѣло да се разчита, че Русия се е завела и то доста сериозно, да отстрани ония непрѣодолими припятствия, които до сега е срѣщала и благодарение на които е изгубила въ досегашнитѣ сражения. Това е съпряжено съ голѣми трудности и изисква доста време, обаче, за една велика държава като нея, не ще бѣде невъзможно и само тогава, когато тя, безъ щадение на трудъ и срѣдства, постигне това и добие прѣимуществото въ числено отношение надъ неприятеля, само тогава казваме враговетѣ ѝ ще почувствуватъ силата на Великата славянска държава, че тя не е изгубена, а напротивъ, нейната сила се съхранява и то доста мощна и много въ голѣмъ размѣръ отъ колкото е била до сега.

Причини за неуспѣха въ училището.

Всѣкому е извѣстно, какво е грамадното значение на училището въ живота, че то е факторъ най-силенъ за прѣобразование на обществата и съ право се казва, че бѣдащето е въ рацѣтъ на училището. Тукъ се облагородява душа, възбуждатъ се и възпитаватъ чувства къмъ хубавото, истината и доброто, привеждатъ се дѣцата къмъ навикъ на добри работи и възвишени дѣла, а отъ друга страна се даватъ знания необходими за въ живота. Такова е високото възпитателно и образователно значение на училището. И какъвто *духъ и направление* владѣе въ него такива и бѣдащи граждани ще калжи то, не въ смисълъ, че вади готови зрѣли граждани, а че основата дадена отъ него, принципѣ легнали въ интелекта и душата, ще сж пжтеводната нишка за разбиране и тълкуване на явленията и отношенията въ живота отъ него.

А кой дава тая подкладка, това направление за по-нататъшното развитие на индивида въ обществото, кой подготвя човѣкъ добъръ, изважда отъ невѣжеството и го тика въ пжтя на културата? Кой е тоя, който се отразява като въ огледало въ душитъ на крѣхкитѣ и мили сжщества дадени му на образуване. Най-сетнѣ, кой е душата на обучението и възпитанието, както се изразява великиятъ педагогъ Песталоци! Не е ли, драги читатели, личността на учителя, на прѣподавателя и възпитателя. Той е за насъ, който носи физиономията на училището. И его защо, като отхвърляме редъ други причини, ние намираме редъ такива, въ лицето на самиятъ учителъ, който е прѣмъ виновникъ на всичко сторено добро или лошо въ училището. За това ние ще изложиме тукъ нѣкои отъ тѣхъ по съ значение и които оказватъ влияние за не добриятъ успѣхъ въ училището.

Болшинството въ града сж учители. Положението на жената не е това като на мъжа въ сѣмейството и обществото. Тѣхъ ги различава самата природа. Жената е винаги по-нѣжна по-слаба физически отъ мъжа, когато послѣдния самата конструкция го поставя да работи при други условия. Ролята на жената съвсѣмъ е различна отъ тая на мъжа въ сѣмейството, който е глава на него. И дѣтето още отъ кжщи макаръ и смжтно, но различава тая разлика. За това бащата се явява като авторитетъ прѣдъ дѣцата, въ които всѣва уважение къмъ себе си. Това е само за нѣколко дѣца. Ами въ училището, дѣто има съ стотини дѣца, прѣдъ които трѣбва да стои ръководителя на душата и умственото имъ възрѣние, моторъ силевъ и неотклонимъ въ давленията и усилията, който трѣбва да упражни върху тѣхъ, питае се, може ли една жена, а често и непълнолѣтна, да изпълни до края своята тежка и свѣга мисия? Може ли да бѣде полезна еднакво съ учителя за дѣцата и обществото? Като вземемъ прѣдъ видъ казаното до тукъ за положението на жената въ обществото, понятието, което има послѣдното за нея, а това и на дѣцата и отъ друга самото нейно назначение въ човѣчеството, дългъ ѝ въ сѣмйството, можемъ смѣло да дойдемъ до заключение, което го имаме отъ лични наблюдения, че учителката никога не може да достигне оня редъ и дисциплина въ училището, които сж толкова необходими за доброто прѣподаване и ясното и бързо усвояване на материяла. А отъ тукъ се плачемъ, че училището не въздѣйствува, не оказва очакваното влияние за възпитанието и обучението на нашитѣ рожби.

Тукъ мислимъ му е мѣстото да споменеме за омжженитѣ жени, които често пжти се явяватъ прѣдъ дѣцата въ интересно положение, поради което не редко дѣцата оставатъ безъ учителъ 30, а некога и 50 дни. А въ такова отдѣление ще очакваме успѣхъ, редъ, дисциплина, възпитание Не, тѣ оставатъ побъркани прѣзъ дълго време. А щомъ има 2 и повече дѣца, нейното внимание е другадѣ. Ако ли съпругътъ на такава учителка е и той учителъ и то въ сжщото училище, то не е толкова опасно и вѣрно, защото той ще ѝ води дѣцата, но думата ни е за такива, на които мжжетъ заематъ друга служба или пъкъ сж на частна работа, съвсѣмъ чужди за училището.

Извѣстно е въ възпитанието, че най-мощното срѣдство е примѣрътъ. Че отъ добититѣ прѣдставления отъ дѣцата, 999 сж възприети по подражание на възрастнитѣ. Дѣтето при своитѣ постжпки се води винаги по примѣра на своитѣ ръководители. То наблюдава маниери, приема езика, обноски и най-сетнѣ и носия. Какъвъ примѣръ прѣд-

ставява една учителка, когато тя цѣла е разкошъ, натруфена, кокетка, а съ лекитѣ обноски, ако щете и кокетка. Ами съ ония ниски въздѣления за женидба не изпадатъ ли въ жалки историнки, като заплитатъ свои другари, а това не е ли отъ естество да подобие прѣстижа на цѣлото учителство и паднатъ ниско прѣдъ обществото, което не остава тайна и за дѣцата? И тогава ще имаме образи на подражание, авторитетъ и свѣтильникъ на науката.

Слѣдующия пжтъ ще разгледаме и втората половина на въпроса, който е отъ интересъ за всѣкого, за да ни бѣдатъ общитѣ заключения пълни и прави.

Изъ миналото.

Така е озаглавено едно антрефиле въ брой 2 на мѣстния в-къ „Бдитель“, въ който писача по всѣка вѣроятностъ, Т. Бърдаровъ се стрѣми да клейми приятеля ни г. Ц. Цоневъ, какво ужъ г. Ц. Мецовъ прѣдъ нѣколцина съграждане, публично билъ расправялъ, че въ битността му прѣдсѣдател на пост. комисия, биле му липсали 500 л. 13 ст. отъ сумитѣ отпуснати на името му за построяване на окр. болница, безъ да знае кой ги е взелъ и понеже г-нъ Мецовъ билъ завѣлъ дѣло противъ тогавашния касиеръ Хар. Караивановъ, който положилъ клѣтва, че не ги е взималъ, то *сжмнението* на г. Мецова било останало върху г-нъ Цоневъ, понеже паритѣ свити въ *бѣла кърпа* биле *поставени отъ Цоневъ въ една каса, която се намирала въ стаята на инженера*.

Прѣди всичко, ние не допускаме г. Мецовъ да е говорилъ и да е изказвалъ нѣкакво сжмнение по адресъ на г. Цоневъ, за тая сума, па даже и да бихме допуснали подобно нѣщо, това още не значи, че може да бѣде подозиратъ г. Цоневъ въ нѣщо, когато се знае, че длъжността членъ-секретаръ въ постан. комисия, споредъ закона, нѣма нищо общо съ паричнитѣ операции на окръжieto и освѣнъ съ писмената частъ на членъ секретаря при комисията не се вмѣнява въ обязаность никаква друга функция, а още повече парична, тъй че г. Бърдаровъ не трѣбва да се самообобщава че е постигналъ цѣльта си, и че е сполучилъ да оиятн умразния му г. Цоневъ, та разбралъ недоразбралъ добръ, бърза да се покаже, че е открилъ Америка. Не бихме му направили високата честь да отговаряме на злобното му антрефиле, но понеже сме прѣдизвикани, а още повече за честта на приятеля ни г. Цоневъ ще направимъ това.

Прѣди да напише това си антрефиле г. Бърдаровъ трѣбваше да прочете закона за пост. комисии и правилникъ за окр. счетоводство

отъ гдѣто ще види, че за всички строения на окръжieto съ прѣдприемачи, както що бѣ окр. болница, не се отпускатъ на името на прѣдсѣдателя на пост. комисия въ наличностъ никакви суми, а просто на прѣдприемачитѣ се издаватъ платежни заповѣди съ които тѣ отиватъ въ ковчежничеств. и си получаватъ сумитѣ. До колкото г. Цоневъ си спомня, дѣйствително на г. Мецова на името сж биле отпуснати около 500 лева, но не за болницата, а сж биле стъ винарската изба. Не е имало защо г. Цоневъ да *сви-ва тия пари во кърпа и да ги поставя въ касата на инженера* кждѣто такава не е имало даже. Въ пост. комисия има само една каса която се държи отъ касиера и другъ не може да бърка въ нея. Че още на времето г. Мецовъ е ималъ споръ за тия пари съ касиера, до когато работата дойде даже до сждъ, но това е било споръ само между него и касиера, а никакво сжмнение г. Мецовъ тогава, пъкъ и до сега, не е проявилъ противъ г. Цоневъ, освѣнъ това прѣди нѣколко време г. Мецовъ самъ се е похвалилъ, че тия пари биле намѣрени отъ смѣтната палата, при провѣрка на окр. счетоводни книжа, като внесени два пжти — излиза, че паритѣ не сж биле *ли-сали*, а ги е имало внесено на приходъ, единъ пжтъ отъ касиера, а сѣтне и отъ г. Мецова! Разбра ли сега г. Бърдаровъ, че тия пари не сж биле *свити въ кърпа и писали*, както вие икономисахте паритѣ на баба си, безъ да ги свивате въ кърпа, когато тя бѣ вече въ агония?

ХРОНИКА.

— Помолени сме отъ бюрото на Народната Либерална партия, подъ прѣдсѣдателството на г. Ев. Славовски, да съобщимъ че то е натоварено администратора на вѣстника ни г. Никола Хр. Кожухаровъ, съ раздаването личнитѣ карти на членоветѣ на партията и събирането мѣсечнитѣ вноски, а така сжщо да записва и нови членове на партията. Бюрото нато съобщава това моли всички да имате пълно довѣрие къмъ него.

— Скрѣбна вѣстъ. На 4 т. м. въ 3 часа слѣдъ обѣдъ, слѣдъ четиримѣсечно тежко болѣдуване се помина въ най-цвѣтущата си възраст 26 години, поручика отъ 4 п. Плѣв. на Н. Ц. В. Пр. Князь Тър. полкъ Никола Карабелевъ, опѣлото и погрѣбението на когото стана на слѣдующия день въ 4 часа при стечението на голѣмо множество гражданки, граждани и всички г. г. офицери отъ мѣстния гарнизонъ. Покойния съ своя благъ характеръ и безиримѣрна мждрость, си бѣ спечелилъ симпатитѣ на всички почти граждани, които сж имали честта да се запознаятъ съ него. Той е билъ обичанъ и почитанъ и отъ своитѣ другари офицери, а така сжщо и отъ своето началство, за своята безокоризнена и редовна служба.

Покойния е родомъ отъ гр. В. Търново, който се е оженилъ прѣди 2 години, остава въ най-голяма и неутришима скръбъ жена се едно малолѣтно дѣте. Отъ наша страна изказваме нашитѣ горѣщи съболѣзнования къмъ неговитѣ близки, сподѣляме скръбъта имъ и казваме Богъ да го прости и *въчна му память.*

— **Народни знамена въ общинитѣ.** На зданията на общинското управление въ всички общини, за напредъ ще се направятъ нарочни стълбове (мачти) за издигане народното знаме. Такива стълбове ще бъдатъ поставени за тая цѣль въ двора на общинското управление, достатъчно високо, за да може да се вижда отъ далече и ще се издига народното знаме въ слѣднитѣ случаи: а) когато застъпава общинскиятъ съветъ било на редовна или извънредна сесия; б) въ всички тържествени, народни и държавни празници и в) знамето ще се издига жалейно (траурно — до половината на стълба — на развѣтия цѣтъкъ и при други жалейни случаи.

— **Съ удоволствие се учимъ,** че нашиятъ съгражданинъ поручика отъ 4-и п. Плъвенски на Н. Ц. В. Пр. Кн. Тър. полкъ *Ганчевъ Александъръ*, е издържалъ съ успѣхъ конкурсенъ изпитъ въ София и ще бъде изпратенъ на-скоро да слѣдва въ академията на генералния щабъ въ гр. Туринъ, Италия.

Плъвенъ.

Окр. управителю Каракашеву копие в. „Плъвенски Известия“.

Питайте кметството кога и въ кой денъ е станалъ търга за отдаване желѣзния материалъ по постройката на общинското здание, който е даденъ на *Цвѣтко Миковъ*. Тукъ цѣлъ желѣзарски еснафъ протестира противъ тоя произволъ. Нима ли за Бога да се тури край на тия произволи.

Нино Герговъ.

Б. Р. Отъ горната телеграма ясно личи, че и управницитѣ на Луковитската Градска Община дѣйствуватъ по сѣщата тактика, както и нашитѣ, които сѣ отъ една пасмина хора. Прѣди 3—4 дена и тукъ се искаше да се изиграе сѣщата комедия по търга за отдаването на прѣдприемачъ доставката на канцеларситѣ потребности за общината, обаче неможаха да я изиграятъ тъй както въ луковитъ, понеже ги не оставиха, но и управницитѣ ни не излѣзоха аджамий, подъ прѣдлогъ че нѣма писара *Борисъ Ц. Петровъ*, членов. на Търж. комисия, тоя на тая страна др. на друга и търга не стана. Луковитскитѣ се виждатъ по ербапъ въ случая, та не ще да е злѣ ако нашитѣ поискатъ малко акълъ отъ тѣхъ въ заемъ до гдѣто стоятъ въ общината.

— **Подарилъ 600 л.** за градски часовникъ, а ма кой ще попитате вий читателю, отговаря ми ви *уважаемий и високопочитаемий ни г-нъ кметъ Тодоръ Табаковъ*. Че какъ така ще ни кажитѣ вий очуденъ, може кмета Табаковъ да дарява по 600 л. и отъ гдѣ взе и забогатъ той толкова тѣ да подарява такива голѣми суми, когато го знаемъ че неможеше да си исплати за 60 лева полица прѣдъ Банка „Напредъкъ“, а допустна да го сѣдятъ на два пѣти, а сега какъ така да по-

дарява по 600 л. на веднажъ. Ето отъ кадѣ ги е подарилъ ще ви кажемъ ний, помнитѣ ли че зимѣска му се изсекоха около 120—130 дръвчета, кой ги изсече още се не знае, защото не и търсено, и това ни доста съмнява. Отъ тѣзи изсечени дръвчета, които струватъ, не струватъ по 1—2 лева, той е одарилъ отъ общинската каса по 15 лева за всѣко едно, или всичко около 2200—2400 лева, отъ които пари той отдалъ и подарилъ на града за градски часовникъ 600 л. Добъръ подарѣкъ ще кажемъ ний, да има кой да ни даде и насъ за този гдѣто духа по 2200—2400 лева, ний ще подаримъ не 600 л. както киръ Табаковъ, а ще подаримъ половината, защото другата половина се подарява пѣкъ намъ. Не ги е срамъ шарлатанитѣ съ шарлатани и иматъ куража да излизатъ публично да се хвалятъ че подарили, позоръ.

Виждате ли г. г. граждани какви умни и шедри общ. управници имаме, ако ви харесватъ изберетѣ ги пакъ и въ прѣдстоящитѣ избори на 14 Августъ.

— **Не щешъ ли ти** че нашиятъ кметъ, който по рано не приемаше никого, а въкой който се явеше въ общината по нѣкоя работа биваше изругаванъ по единъ най хамалски начинъ, сѣга както ни расправятъ се по вчовещилъ и почналь да черпи всѣкого съ кафе, (е зеръ избори идатъ). Прѣди 3—4 дена се явила прѣдъ него една нарочно подготвена отъ гевезета депутация да го моли да имъ поправи улицата, г-нъ кмета приелъ смиренномъдрено депутацията дахъ имъ столове и имъ порѣчалъ кафе, чато важно, важно ги изслушалъ и за улицата имъ отговорилъ, намѣретъ още днесъ прѣдприемачъ да я наеме и още отъ утрѣ да се почне. На ли виждате, че ний се за града се трудимъ.

Депутацията на излизане се изсѣмбѣла на глупавия му умъ и си отишла.

— **Още единъ добъръ** гешетъ е станалъ тия дене отъ нашитѣ общински управници. Той се състои въ това: прѣди 3—4 год. нашия философъ и патентованъ общ. прѣдприемачъ *Ив. Печигарговъ* купилъ едно праздно мѣсто, отъ нѣслѣдницитѣ на *Я. Крската*, за около 300—400 лева, къмъ което мѣсто присѣдинилъ отъ двѣтъ страни улицитѣ и отъ къмъ рѣката празното градско мѣсто, безъ да му се направи нѣкакво припятие отъ страна на общината или град. инженеръ (е зеръ на ли е отъ нашитѣ). Това мѣсто философъ държеше праздно до тая пролѣтъ и едва ли щѣше да прави нѣщо на него, но попушнова ли му се отъ кмета *Табаковъ*, че тамъ е опрѣдѣлено да се строи новата градска баня и неговото мѣсто ще се отчужди, тогава философъ взема други мѣрки, на бърза рѣка стоварва 20—30 куб.м. камакъ ужъ че ще строи. Както слушаме за това мѣсто било вече рѣшено отъ общ. съвѣтъ да се отчужди, като се плати на *Печигарговъ* по 8 лева за всѣки кв. метръ или цѣлото мѣсто искарано 1000 кв. м. т. е. ще се заплатятъ 8000 лева градски пари, събирани отъ глоби и др. за едно праздно мѣсто което не струва повече отъ 800—1000 лева, както сѣ отчуждени мѣстата и дюгенитѣ въ тая мѣстност и на другитѣ хора, а кадѣ сѣ 8000 лева. Като се отчуждаваха къщитѣ за направата паркъ около къщата Музеумъ въ память на „*Царъ Освободителя Александъръ II*“, заедно съ постройкитѣ и въ тоя центръ на

града, съ които никакво сравнение не може да става съ мѣстото на *Печигаргова*, държавата оцѣни и исплати тия къщи по 5—6 л. кв. м., а нашата община за голо мѣсто и съвършено на страна плаща по 8 лева, ама знайтѣ ли читателю защо е това, защото философъ *Печигарговъ* е отъ нашитѣ и знае да дава за прѣдъ кума, както за търговитѣ по „крѣвнината, салханата“ и освѣтлението на града. Ето г-да граждани какъ се прахосватъ общ. суми, като се даватъ единъ видъ даромъ на приятелитѣ на общ. управници.

Куриоза въ случая е, че философъ *Печигарговъ* гдѣ седнелъ и гдѣ станелъ се вайкалъ, че и той едва успѣлъ да си вземе едно мѣсто и щелъ да си прави къща, но кметството се приглѣдало и му го отчуждило което му струвало по 12—15 лева кв. м., но нали е за обществена полза се съгласилъ да го отчуждатъ само по 8 лева. Кому разправя ще кажемъ най тия приструвки философъ, не могатъ ли гражданетѣ да проценятъ колко струватъ тия мѣста? По тоя въпросъ ние ще се повърнемъ.

— **Въпроса** по покупката на бранището, бивше притежание на *П. Н. Пѣвъ*, споредъ в-къ „Бдитель“ билъ вече свършенъ и общината ни е вече собственица на това бранище, съгласно писмото на банката отъ 21 Юний подъ Н-о 26296. Редакторъ на пачаврата „Бдитель“ — очилатия пуякъ, е падналъ въ тележки въсторгъ, че най-послѣ и неговитѣ свѣтци, общинскитѣ ни управници, успѣли да сполучатъ да извършатъ едно добро и ползано дѣло за градътъ ни, за което бранище макаръ и да се плащатъ нѣщо около 20,000 лева повече, когато то можеше да се вземе на врѣмето за около 30,000 лева, а сега се плащатъ 52,000 л. Трѣбваше да дойдатъ *Върбичени* да се явятъ купувачи на бранището и да се повдигнатъ съгражданетѣ ни отъ „манюва махла“, та да срѣкатъ велеумния ни кметъ и чакъ тогава да се осѣти и той, че този имотъ, като ближенъ до градътъ ни, трѣбва да се купи отъ общината за обществена полза. Нека нашитѣ „тъмничари“, заедно съ очилатия редакторъ, не падатъ въ такъвъ тележки въсторгъ, защото не сѣ извършили богъ-знай какво гениално дѣло. Въ случая тѣ сѣ изплънили дългътъ си, само че съ своята немърливостъ и недалновидността оцетиха общ. ни каса съ 20,000 лева, защото можеше да се вземе за 30,000 лева, а се плащатъ 52,000 л. Скъпо, евтено, то е по-трѣбно и е взето вече, та и ние нѣмаме нищо противъ това.

— **Въ брой 42** на вѣстника ни ний зададохме нѣколко въпроси на помощ. кмета нашъ бай *Тодораки Цвѣтковъ*, който смѣташе да ни плаши съ уличнитѣ си попържни и заешкитѣ си сербезлици, обаче и до днесъ не получихме никакъвъ отговоръ. Защо това така не знаемъ, но ний повторно го молимъ да побърза и ни даде отговоръ по-скоро, па макаръ и да бѣде комбиниранъ и съ най ругатни попържни противъ насъ, ний пакъ ще го приемемъ, защото ако той не стори това, ний ще се помъчемъ да го обрисуваме сами за зададенитѣ ни му въпроси.

— **Оправдаха го.** Ний да не знаемъ, че сме биле введени въ заблуждение, та бай *Дано Димитровъ* (кожухара) бърза да ни извади отъ него. Да се смѣемъ ли, или какво да правимъ незнаемъ въ случая, но

се чудимъ и маемъ на акъла на бай *Дано*, когото знаемъ за честенъ и справедливъ челоуѣкъ, какъ се е подвелъ по акъла на *фалита и фалшификатора Симеонъ Гетовъ* и е подписалъ това глупаво опровержение, което го изобличава и прѣставя прѣдъ лицето на гражданете че е глупавъ челоуѣкъ, който не знае какво прави. Че какъ така бѣ бай *Дано*, вий се осмелихте да опровергавате една истина, че *Симеонъ Гетовъ* е фалшифициралъ подписа ви по една полица на която сте биле поржчител и сте тичали като лудъ. А ми ако излѣзе г. К. Михайловъ и ни обясни всичко по тая фалшификация какво ще ни кажитѣ, ний просто в: съжаляваме че на ново сте попаднали въ нова фалшификация, защото ужъ сте отправели до насъ опровержението си, а копие до в. „Бдитель“, когато въ нашата ридакция не е получавано отъ васъ никакво опровержение, не е ли и това цѣла шарлатания отъ тебъ и *фалита С. Гетовъ*, който макаръ че ви е сродникъ но е *шарлатанитъ, фалшификаторъ и фалитъ*. Очакваме отъ васъ бай *Дано* да ни явите въ едно най скоро-врѣме поддържате ли опровержението си, или не, иначе г. К. Михайломъ ни заяви че ще заведе противъ васъ процесъ и ще ви докаже *de facto* че лажете публично като единъ дъртъ циганинъ. Ще очакваме отговорътъ, слѣдъ козто ще говоримъ на просертано по тая фалшификация.

— **Прѣди 3—4 мѣсеци** се обира дюгена на г. *Милко Дочевъ*. Кражбата е извършена чрѣзъ взломъ и за крадци на тази кражба биле заловени отъ властѣта *Ив. Т. Чобановъ* и *Димитръ Ивановъ*, противъ които имало вече обвинителенъ актъ отъ прокурорския маркетъ и заведено углавно дѣло № 669/905 год. Както се вижда това не попречело ни най малко шото тѣзи кратци да бѣдатъ назначени единия на общинска служба, а другия на държавна т. е. *Ив. Т. Чобановъ* билъ назначенъ за писаръ при градския бирникъ (има си хасъ да разбие и общ. каса), а *Димитръ Ивановъ* за спирачъ по желѣзницата. Ако всичко това е вѣрно ний нѣма освѣтъ да обрнемъ вниманието на г. Прокурора въ случая, да проучи тая работа и ако излѣзе вѣрно да поиска частъ по скоро техното уволнение. Ще слѣдимъ да видимъ какво ще стане и ще се повърнемъ.

— **Нашия фотография**, както се вижда е твърдъ много опущенъ, става нѣколко броя отъ в. „Бдитель“ излизатъ и негелото гениално перо се не подвизава вече, защо това така? — да ли не се е поврѣдилъ *околяро-обектива* на фотографията му, както на приятелитѣ му *Иоло* и *Киркоръ* фирмитѣ, Не ще да е злѣ да почне и той да приема клиентитѣ за отзадъ, като нагласи фотографията си отзадъ да фотографира, защото въ случая и ний губимъ, че не ще можемъ да се фотографираме до изборитѣ, а пѣкъ слѣдъ тѣхъ и да ни кани да се фотографираме ще бѣде излишно. Побързайте г. фотографчи *Денгилъ Ахмедъ* и нагласетѣ фотографията си отзадъ, ще имате много мишурий до изборитѣ.

— **По сѣд. изпълнит. комедия**, която разигра на 28 м. м. пристава на I участѣкъ г. *Ив. Бутиловъ* съ г. *Караивановъ*, за сега нѣма да кажемъ нищо. г. *Караивановъ* се е отнелъ за удовлетворение на друго мѣсто, отъ гдѣто слѣдъ като видимъ какво ще стане, ще обяснимъ

на читателите си обстоятелствено всичко по тая умишлено скроена сжд. изпълнителна комедия, от която очилатия редактор на в. „Бдител“ бѣ падналъ въ тележки въсторгъ, че противника му е вече онитожень и дескредетиранъ?!?!...

— **Модерно изобретение.** Градските прѣскачки, които започватъ да прѣскаатъ изъ главната улица слѣдъ 7 часъта вечерта сѣ дѣйствително доста модерни. Тия оригинални бурета, а особено модерните имъ решетки произвеждатъ особенъ ефектъ и фоторъ.

Сигурно ако ги види нѣкой чужденецъ би си вземалъ моделъ отъ тѣхъ и би ги прѣпорѣчалъ на европейскитѣ кметства да се снабдятъ съ подобни оригинални прѣскачки. Не би било злѣ ако кмета Табаковъ изпратеше единъ екземпляръ отъ тѣхъ на всемирното изложение да види и се мае свѣтътъ на чудесното Плъвенско изобретение.

Общината, която харчи съ хиляди левове за други боклуци не би ли имала 1000—2000 лева за да купи нѣщо свѣстно за да не се смѣятъ хората? Освѣтъ това, когато дърво и камъкъ, слѣдъ обѣдъ, се пука отъ горещини не се прѣска, а когато и слънце зайде и се поразхлади — тогава му намѣрили цака да прѣскаатъ!

Отъ модерни хора — модерни работи.....

— **Нема ли кой да обърне вниманието?** По случката въ VI класъ на дѣвическото училище, за която спомѣнахме прѣди нѣколко броя на вѣстника ни, касателно аферата на една отъ ученичките и по възникналния споръ между послѣдните, както се учимъ, учителския свѣтъ билъ сезиранъ и, до колкото се простиратъ свѣденията ни, отъ разслед-

ването се установило напълно писаното отъ насъ, вслѣдствие на което поведението на виновната ученичка било намалено на укорно, обявено на сждата прѣдъ всички ученички и й направено мѣмрение отъ страна на учителския свѣтъ. Сега, обаче, при раздаването на годишнитѣ свѣдѣтелства за голѣма изненада на другитѣ ученички, поведението на провинившата се ученичка било възстановено пакъ въ примѣрно, благодарение само на настояването на нѣкой учителъ, когато тя както спомѣнахме и по-рано, считала за свой „идеалъ“ и „защитникъ“. Ако послѣдното е вѣрно, т. е., ако поведението на ученичката е възстановено въ примѣрно, въ което не се съмняваме, питаме господъ въспитателитѣ, какъ гледатъ тѣ на такива въпроси, какъвто е конкретния случай и да ли това тѣхно повѣдение, спрѣмо което напълно може да се приложи поговорката: „акшамъ каволъ, сабахъ саволъ“, не ще се отрази злѣ върху другитѣ ученички, като виждатъ, че за извѣстно и установено вече провинение, намаленото повѣдение веднага — само слѣдъ нѣколко дни може пакъ да се възстанови? Допустимо ли е, питаме, да се възстанови така скоро повѣдението на ученичка съ доказано провинение, която както слушаме имала смѣлостта да спори прѣдъ едного отъ учителитѣ, че черковата била отрицателенъ факторъ на въспитанието, а за въспитателка можала да служи вѣкаква си „Толстоевска религия“?! Има думата „Св. Синодъ“.

На какъ се отива г-да въспитатели по този пътъ и не е ли жалко за юношеството, което вижда, че неговитѣ наставници явно поддържатъ криворазбрания социализъмъ, който трѣбва да бѣде далечъ

отъ училищата? Не виждате ли г-да, че повѣдението и почитанието на ученика спрѣмо учителя и така сѣ осждителни и послѣдното нечувствувате ли вий най-осѣзателно?

Жалко наистина, но, ако г-да въспитателитѣ, но неизвѣстни намъ и на обществото съображения, сѣ толкова индеферентни къмъ моралното въспитание на повѣреното имъ юношество, то въ такъвъ случай нѣма ли кой другъ да обърне подобающото се внимание и се взематъ подходящитѣ мѣрки за очистването на плъвела и за искореняването на злото, докѣ е още рано и не е взело широки размѣри, когато ще стане злѣ и за родители и за учители?

Дано да бѣдемъ чути. Иматъ думата инспекцията и министерството, защото училищната дирекция и така продължава разследването на въпроса близо двѣ недѣли.

ПОЩА.

— **До г. г. нѣколко гаджана на гр. Плъвене.** Дописката ви по въпроса „училищни работи“ се получи и отиди въ кошъ на забвениято. Ако вие не сте имали доблестта да се подпишете, то знайте, че и ние на такива дописници не даваме никаква вѣра и ги считаме за разбойници, които искатъ да стрѣлятъ изъ засада, противъ свойтѣ противници. Малко по доблестъ се иска отъ васъ г-да.

— **Г-нъ Т. тукъ.** Вашитѣ изпратени въ редакцията ни рѣкописи, освѣтъ гдѣто нѣматъ никакъвъ общественъ интересъ, но тѣ сѣ написани така, че ще трѣбва да викаме адвокати като Табаковъ да ни ги тълкуватъ и прѣвеждатъ на чисто. Малко по внимателно и съ факти пишете, ако желаете пропавенията ви да видятъ бѣлъ свѣтъ.

— **Г-нъ Шоповъ тукъ.** Благодаримъ за прѣпорѣчанитѣ ви шайки. По добръ щехте да направитѣ ако се отнесехте къмъ Т. Табаковъ за тия работи, той има нужда отъ

шайки, ние нѣмаме. За насъ ще сѣ достатъчни съзнателнитѣ избиратели, а шайкитѣ оставаме за тъмничаритѣ. Денътъ на изборитѣ наближава и ще видимъ колко пари ще сторатъ шайкитѣ и гсеничаритѣ на общ. ни управници.

— **Г-нъ С. въ с. Махлата.** Вашия свѣтецъ може да дае колкото ще противъ насъ, ние знаемъ неговото влияние до какъ се простира, то е само въ неговата механа, отъ която още отъ сега се прѣбира съ кокошкитѣ, та ще видимъ единъ денъ колко е той доблестенъ и характеренъ. Знаемъ си го ние що за гадосъ е, та нѣма нужда да ни го описвате.

— **Пишатъ ни отъ с. Трънчовица** (Никополска околия), че учителя имъ нѣкой си Лука И. Коновъ, прѣнебрѣгвалъ длъжността си като учителъ и се занимавалъ повечето съ партизанство. При това той приятелъ, както ни пишате се занимавалъ и съ прошеностство и билъ много настроенъ противъ кмета на селото и то само заради това, защото кмета билъ членъ на Нар. Либералната партия, а не билъ отъ неговата т. е. Прогресивно-Либералната. Ние за сега, нѣма освѣтъ да посвѣтваме тоя учителъ, да си гледа работата за която е назначенъ, а ако пъкъ иска да партизанствова той е своденъ да си даде оставката отъ учителството и тогава може да партизанствува колкото желае. Ако се пъкъ не разбере и продължава да партизанствува не е злѣ селенитѣ на с. Трънчовица да подадѣтъ заявление до окол. учил. инспекторъ и кметството си, съ което да поискатъ уволнение му, та до година да дойде да партизанствуваме колкото желатъ. Ние вѣрваме, че г. учил. инспекторъ ще се заинтересува по тая работа и ще проучи обстоятелствено въпроса като ще направи и нужното по него.

Въ Търговския Музей

на

З. К. Мавродиевъ

Се намира нова реколта цѣнтрофуженъ медъ за продавъ отъ Плъвнския пчеларъ **Александръ Георгиевъ**.

Печатница „НАДЕЖДА“

НА

КАРАБЕЛЕВЪ, КАРАИВАНОВЪ & ИГНАТЕВЪ
въ гр. Плъвене

(ул. Александр. № 649, до аптеката на Фр. Хорачекъ.)

Извѣства за знание на всички г. г. нуждающи се, че всекога се намиратъ разни *тефтери, училищни бюджети, удостоверения, свѣдѣтелства, плъномошци, продавателни актове, записи за храна и пари, расписки за оправдателни документи, шайки за дѣла, списъци за оправдателни документи, и пр. пр.*

Така сждо се намиратъ и всички канцеларски потребности, като: *разни качества книги, иликове, пера отъ голѣмъ изборъ, мастила разни цѣвтове, мастилници, перодръжки, линий, попивателни книги, прѣси, шнуръ, червенъ воскъ и пр. пр.*

Ученически потрѣби, музикални инструменти и тѣхнитѣ принадлежности въ голѣмъ изборъ.

Продажбата се извършва ежедневно съ най-умѣрени цѣни.

Интересующитѣ се молимъ да направятъ опитъ и се увѣрятъ.

При това печатницата приема да печати всички порѣчки: *визитъ картички, годѣжни и свадбени карти—билети, срѣзни извѣстия, покани, обявления (афиши) въ всякъвъ видъ търговски, канцеларски иликове и бланки, вѣдомости, разписки, квитанции, възвания, брошури разни съчинения, вѣстници, списания и пр. пр.*

ШРИФТЪ СЪВЪРШЕНО
— НОВЪ И МОДЕРЕНЪ

Работа чиста и бърза.

ЦѢНИ ДО НЕИМОВѢРНОСТЪ
НАМАЛЕНИ

5—10

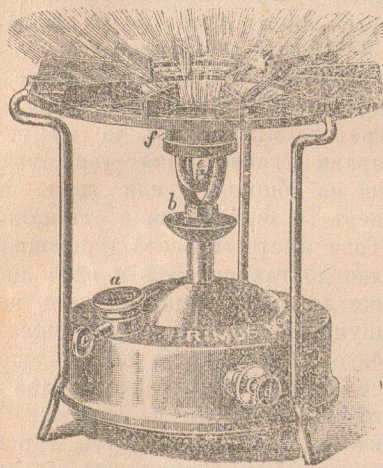
Отговорникъ: Ал. Г. Златаревъ.

Магазинъ „ТРАПЕЗИЦА“

НА

НИКОЛА АТ. НЕДѢЛКОВЪ

въ гр. Плъвене.

Съобщавамъ на почитаемитѣ Г. Г. клиенти, че ми прѣстигнаха въ магазина разни музикални инструменти като: *мандолини, китари, цигулки, кларнета, флейти и пр. пр.* отъ най-арочутата Италианска фабрика въ Катания-Сицилия, придружени съ всички тѣхни принадлежности, а така сждо се намиратъ въ магазина ми разни *Англиски и Виенски таблени кревати, столове, огледала, лампи за салони, сини сждове, разни кухненни принадлежности, машини „Примосъ“ и „Сфея“ за готвене, самобрѣснаци, разни Лозар-Овощарски принадлежности отъ фабричитѣ „Кунде“ и „Солингенъ“, кола за дѣца, ажитишки чанти, куфари, разни видове стъклени и порцеланови издѣлия и пр. пр. нѣща нуждни за всякой домакинъ.*

Понеже отъ 1 ий Августъ н. г. магазина си ще прѣмества въ новостроящитѣ дюкнини на „Хотелъ Балканъ“, моля г. г. клиентитѣ си да ми посѣтѣтъ и ще се увѣрятъ въ чистотата, здравостта а най-вече въ намалената цѣна на всички артекули.

Очаквамъ за клиенти:

НИКОЛА АТ. НЕДѢЛКОВЪ.

Плъвене — Печатница „Надежда“.

2—4